

Νέο θαύμα του αγίου Καλλινίκου, Εδέσσης

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Ναυπάκτου και Αγίου Βλασίου

• Μητροπολίτου Ναυπάκτου καί Αγίου Βλασίου Ιεροθέου

Ο άγιος Καλλίνικος, Μητροπολίτης Έδέσσης, Πέλλης καί Άλμωπίας ήταν καί εΐναι «σημειοφόρος» άγιος, δηλαδή θαυματουργός.

Νέο θαύμα τοῦ αγίου Καλλινίκου, Έδέσσης. Στά βιβλία πού έγραψα γι' αυτόν, καί πρίν τήν άγιοκατάταξή του, κατέγραψα πολλά «σημεΐα»-θαύματα, ήτοι θεραπείες δαιμονιζομένων, καί έπεμβάσεις του σέ προβλήματα υγείας τών ανθρώπων πού τόν έπικαλοῦντο.

Μετά τήν άγιοκατάταξή του πολλαπλασιάστηκαν αυτά τά «σημεΐα». Διάφοροι μοῦ διηγήθηκαν πολλά, ὅπως θεραπείες καρκινοπαθών, ιδιαίτερα σέ ὄγκους στόν έγκέφαλο, από τήν άσθένεια πού έπασχε καί ὁ ίδιος. Πρόκειται γιά θαυματουργικές

έπεμβάσεις βεβαιωμένες ιατρικά και μέ άξονικές και μαγνητικές τομογραφίες. Δηλαδή διαπιστώθηκε σέ κάποιον όγκος στόν έγκέφαλο μέ άξονική τομογραφία και ύστερα από προσευχή στόν άγιο Καλλίνικο, όταν έπαναλήφθηκε ή άξονική τομογραφία δέν υπήρχε ό όγκος. Κατέγραψα ένα από αυτά από τήν Ρουμανία.

«Χθές τό βράδυ έπισκέφθηκε τό Μοναστήρι μας μία ομάδα Χριστιανών από τό Ίάσιο, μαζί μέ τόν ιερέα τής ένορίας τους, είδικά για νά προσκυνήσουν τά ιερά λείψανα του Άγίου Καλλινίκου. Άν και στήν Ρουμανία ό Άγιος άκόμη δέν είναι τόσο γνωστός, οι Χριστιανοί είχαν άκούσει γι' αυτόν και είχαν πολλή ευλάβεια, χάρη σέ ένα θαύμα πού μάς τό διηγήθηκε ό ιερέας. Μία γυναίκα από τό Ίάσιο είχε κάνει μία χειρουργική επέμβαση στόν έγκέφαλο για νά τής βγάλουν έναν όγκο, αλλά εξαιτίας του τόπου όπου βρισκόταν ό όγκος, ό γιατρός κανόνισε νά μήν τής τόν βγάλη όλόκληρο αλλά μόνο ένα μέρος, γιατί άλλιώς θά έμενε παράλυτη. Μετά τήν επέμβαση, ή γυναίκα έκανε τομογραφία, για νά γνωρίσουν οι γιατροί τίς διαστάσεις του υπόλοιπου μέρους του όγκου, και έπρεπε νά έπαναλάβη τίς εξετάσεις κατά όρισμένα διαστήματα, για νά δοϋν τήν εξέλιξη του. Έπειδή ήταν μία πιστή γυναίκα, κάποιος τής μίλησε για τόν Άγιο, τής έδωσε τήν Παράκλησή του και τήν προέτρεψε νά τήν διαβάζη κάθε μέρα, πράγμα πού τό έκανε. Όταν ήρθε ό καιρός νά πάη νά κάνη μία δεύτερη τομογραφία, ό όγκος δέν υπήρχε πιά! Και ό γιατρός έξεπλάγη! Η γυναίκα τό θεώρησε θαύμα του Άγίου Καλλινίκου και τό διηγήθηκε σέ όλους».

Η Ίερά Μητρόπολη Έδέσσης, Πέλλης και Άλμωπίας στό βιβλίο πού εξέδωσε τό 2021, ένα έτος μετά τήν συγκαταρίθμησή του στό άγιολόγιο τής Έκκλησίας, μέ τίτλο «Ίεραί Άκολουθίαι, βίος και θαύματα», έχει είδικό κεφάλαιο μέ τίτλο «Μαρτυρίες και θαύματα», στό όποιο παρουσιάζονται τέτοιες θαυματουργικές έπεμβάσεις του άγίου Καλλινίκου στήν ζωή των ανθρώπων. Ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Έδέσσης Πέλλης και Άλμωπίας κ. Ίωήλ έχει συλλέξει και πολλά άλλα θαύματα πού του κατέθεσαν γραπτώς άνθρωποι και πρόκειται νά τά δημοσιεύση προσεχώς. Άκόμη έχουμε και προσωπικές έμφανίσεις του σέ ανθρώπους.

Στήν συνέχεια δημοσιοποιῶ, ἐνυπόγραφο θαυματουργικό γεγονός ἀπό ἕνα ἀνδρόγυνο, μέ ἄδειά του (τά στοιχεῖα του εἶναι γνωστά στήν Μητρόπολη) πού ἔγινε πρίν λίγο καιρό. Τό ἀνδρόγυνο μέ τά δύο παιδιά τους μέ ἐπισκέφθηκαν στό Γραφεῖο μου στήν Ἱερά Μητρόπολη γιά νά μοῦ ἀναφέρουν ὅλα τά σχετικά καί νά μοῦ δώσουν τό παρόν σημείωμα. Ἦδη ἡ ἔγκυος γυναίκα γέννησε τό τρίτο παιδί της καί προσεχῶς θά γίνη ἡ βάπτισή του στό παρεκκλήσιο τοῦ ἁγίου Καλλινίκου στόν Ναό τῆς Ἀγίας Παρασκευῆς Ναυπάκτου καί θά λάβῃ τό ὄνομα Καλλίνικος γιά νά εὐχαριστήσουν τόν ἅγιο Καλλίνικο γιά τήν βοήθειά του.

Παρατίθεται τό κείμενο ὅπως μοῦ ἐστάλη εἰς δόξαν Θεοῦ πού δίνει τέτοια παρρησία καί δύναμη στούς ἁγίους-φίλους Του.

«Τò καλοκαίρι τοῦ 2024 ἦταν ἕνα ἀπό τὰ δυσκολότερα τῆς ζωῆς μας, διότι ἐγώ καί ἡ σύζυγός μου ἀντιμετωπίσαμε μιὰ πολὺ μεγάλη δοκιμασία. Ὁ δεύτερος γιός μας, ὁ Παναγιώτης, σέ ἡλικία περίπου ἑπτὰ (7) μηνῶν παρουσίασε ἕνα σοβαρὸ πρόβλημα ὑγείας.

Πιὸ συγκεκριμένα, ἀπὸ τὸν μῆνα Μάιο 2024 ξεκίνησε νὰ ἐμφανίζει σταδιακὰ ἀνεπαρκῆ πρόσληψη βάρους, ἡ ὁποία μάλιστα συνεχίστηκε καί ἐπιτάθηκε τοὺς δύο (2) ἐπόμενους μῆνες, μέ ἀποτέλεσμα νὰ βρεθεῖ ἀρκετὰ χαμηλὰ καί ἔξω ἀπὸ τὶς καμπύλες φυσιολογικῆς πρόσληψης βάρους, σὲ σχέση μέ τὴν ἡλικία του, γεγονός πὺ προῖδέαζε γιὰ τὴν ὕπαρξη κάποιας σοβαρῆς ἀσθένειας. Κατόπιν ὑπόδειξης τοῦ παιδίατρο, ἀρχῆς Ἰουλίου 2024 ὁ μικρὸς Παναγιώτης ὑποβλήθηκε σὲ μιὰ σειρὰ ἀπὸ ἱατρικὲς ἐξετάσεις προκειμένου νὰ διαπιστωθεῖ ἡ ἀκριβὴς κατάσταση τῆς ὑγείας του.

Ἀρχικὰ οἱ αἱματολογικὲς ἐξετάσεις πὺ πραγματοποιήθηκαν δὲν ἦταν καί τόσο καλές, ὥστόσο ὅμως δὲν παρέπεμπαν σὲ κάποια συγκεκριμένη ἀσθένεια καί ὁ παιδίατρος μᾶς συνέστησε νὰ διενεργηθεῖ ὑπέρηχος καρδίας, νὰ ξεκινήσουμε διατροφή μέ εἰδικὴ φόρμουλα καί νὰ ἐπανεκτιμηθεῖ ἡ κατάσταση τοῦ παιδιοῦ σὲ ἕνα περίπου μῆνα. Τὸ παιδί μας ὅμως ἐξακολουθοῦσε νὰ μὴν προσλαμβάνει καθόλου βάρους, νὰ εἶναι νωχελικό, ἀδιάθετο καί νὰ σιτίζεται ἐλάχιστα. Ἔτσι λοιπόν, στὶς ἀρχῆς Αὐγούστου 2024 ὅταν ἐπισκεφθήκαμε ξανὰ τὸν παιδίατρο, μᾶς ἐνημέρωσε ὅτι ἡ ὅλη κατάσταση εἶναι ἰδιαίτερος σοβαρὴ καί παρέπεμπε σὲ κάποια μορφή συγγενοῦς καρδιοπάθειας ἢ κάποιου ἄλλου σπάνιου μεταβολικοῦ νοσήματος πὺ ἔχρηζε ἄμεσης εἰσαγωγῆς σὲ τριτοβάθμια παιδιατρικὴ μονάδα ὑγείας γιὰ περαιτέρω ἔλεγχο, ἀπὸ διάφορες ἱατρικὲς ἐιδικότητες.

Ἐπειδὴ ὅμως, πρὸς τὰ τέλη Ἰουλίου ὁ γιός μας ἀρρώστησε μέ COVID -19 ὁ

παιδίατρος μᾶς συμβούλευσε νὰ ἀναστείλουμε προσωρινὰ τὴν εἰσαγωγή του στὸ νοσοκομεῖο, ἕως ὅτου ἀναρρώσει πλήρως, καθ' ὅσον ἡ ἰώση ποὺ πέρασε θὰ ἐπηρέαζε τὴν ἀξιοπιστία τῶν ἱατρικῶν ἐξετάσεων. Κατόπιν τούτων, καθορίσαμε ὅπως μετὰ τὸν Δεκαπενταύγουστο, μεταβοῦμε στὸ ἱατρεῖο στὸ Ἀγρίνιο προκειμένου παραλάβουμε τὰ παραπεμπτικὰ εἰσαγωγῆς τοῦ παιδιοῦ μας γιὰ τὸ Πανεπιστημιακὸ Γενικὸ Νοσοκομεῖο Πατρῶν ἢ γιὰ τὸ Νοσοκομεῖο Παίδων ΑΓΙΑ ΣΟΦΙΑ. Στὸ σημεῖο αὐτὸ θὰ πρέπει νὰ ἐπισημανθεῖ ὅτι ἡ σύζυγός μου διένυε ἐκείνη τὴν περίοδο τὸν 3ο μὲ 4ο μῆνα κυοφορίας τοῦ τρίτου μας παιδιοῦ, ὁ δὲ μεγαλύτερος γιός μας ἦταν λιγότερο ἀπὸ 2,5 ἐτῶν. Συνεπῶς, ἡ ὅλη κατάσταση στὴν ὁποία εἴχαμε περιέλθει ὡς οἰκογένεια ἦταν ἰδιαίτερος δεινὴ καὶ ἡ ψυχολογία μας τρομερὰ ἄσχημη.

Ἐπιπλέον στὶς δύσκολες αὐτὲς στιγμὲς δὲν εἴχαμε στήριξη ἀπὸ κάποιον δικό μας ἄνθρωπο, ἐνῶ παράλληλα οἱ γονεῖς μας ἀντιμετώπιζαν καὶ αὐτοὶ διάφορα προβλήματα υγείας, μὲ ἀποτέλεσμα νὰ μὴν προσβλέπουμε οὔτε ἀπὸ ἐκεῖ σὲ κάποιου εἴδους βοήθεια.

Ἐναποθέσαμε λοιπὸν ὅλες τὶς ἐλπίδες μας στὸ Θεό, ἀναμένοντας μὲ πίστη μόνο κάποιο θαῦμα.

Στὶς 7 Αὐγούστου τὸ βράδυ, παραμονὴ τῆς μνήμης τοῦ Ἁγίου Καλλινίκου, προσευχήθηκα μὲ θερμὴ καὶ δάκρυα στὸν Ἅγιο παρακαλῶντας τον νὰ μεσιτεύσει στὸν Κύριο Ἰησοῦ Χριστὸ γιὰ τὴν υγεία τοῦ παιδιοῦ, ἀλλὰ καὶ νὰ δώσει σὲ μένα δύναμη γιὰ νὰ μπορέσω νὰ στηρίξω τὰ ὑπόλοιπα μέλη τῆς οἰκογένειάς μου καὶ ἰδιαίτερος τὴ σύζυγο μου ποὺ ἦταν ἔγκυος.

Ἐκεῖνο λοιπὸν τὸ βράδυ ὅταν ἀποκοιμήθηκα, εἶδα στὸν ὕπνο μου ὅτι εἶχα τὸν Παναγιώτη μας ἀγκαλιὰ καὶ βρισκόμαστε στὸν Ναὸ τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Εἰσοδίων Θεοτόκου στὴν Μυρτιὰ Αἰτωλοακαρνανίας.

Μπαίνοντας μέσα στὸ Ναὸ προκειμένου νὰ κοινωνήσω τὸ παιδί, ποὺ τὸ εἶχε ἀνάγκη λόγω τῆς ἀσθένειας, διαπίστωσα ὅτι δὲν ὑπῆρχε κόσμος καὶ ὅλα γύρω μου ἦταν σκοτεινά. Τότε λυπήθηκα πολὺ, ποὺ δὲν προλάβουμε τὴ Θεία Λειτουργία καὶ δὲν θὰ μεταλάμβανε τὸ παιδί. Ἐνῶ στεκόμουν μὲ τὸ παιδί στὴν ἀγκαλιά μου, ἀντιλήφθηκα ἀνθρώπινη παρουσία στὸ Ἱερὸ βῆμα. Τὸ γεγονὸς αὐτὸ μὲ χαροποίησε ἰδιαίτερος καθ' ὅσον ὑπέθεσα ὅτι ὁ ἱερέας δὲν θὰ εἶχε τελειώσει τὴν κατάλυση καὶ ἔτσι ἀποφάσισα νὰ εἰσέλθω στὸ Ἱερὸ Βῆμα προκειμένου νὰ τὸν παρακαλέσω νὰ μεταλάβει τὸ παιδί. Ἀνοίγοντας τὴ δεξιὰ θύρα τοῦ Ἱεροῦ Βήματος ἀντίκρισα ἕνα Μητροπολίτη, ἄγνωστο σὲ ἐμένα, ὁ ὁποῖος στέκονταν πλησίον τῆς Ἱερᾶς Προθέσεως, ἦταν ἐνδεδυμένος μὲ ὅλη τὴν ἀρχιερατικὴ στολή, πορφυροῦ χρώματος καὶ γιὰ λίγο σάστισα. Τὸ Ἱερὸ Βῆμα σὲ ἀντίθεση μὲ τὸν ὑπόλοιπο Ναὸ

ἦταν πλημμυρισμένο με ἔντονο φῶς, ὁ δὲ μητροπολίτης ὅπως στεκόταν μπροστά μου ἦταν πλημμυρισμένος στὸ φῶς καὶ φαίνονταν σὰν νὰ ἔκρυβε τὸν ἥλιο, ἀπὸ πίσω του, γεγονός που δὲν μοῦ ἐπέτρεπε νὰ τὸν βλέπω κατὰ πρόσωπο, παρὰ μόνο στιγμιαία. Τὸν κοίταξα ἐλάχιστα με δέος. Αὐτός μοῦ χαμογέλασε στοργικά, λέγοντάς μου ὅτι μᾶς περίμενε καὶ κάνοντάς μου σχετικὸ νεῦμα νὰ τοῦ δώσω τὸ παιδί. Ἀπὸ ἐκείνη τὴ στιγμὴ ἔνιωσα ὅλο τὸ ψυχικὸ φορτίο ποὺ κουβαλοῦσα μέσα μου τόσο καιρὸ νὰ φεύγει καὶ με κατέκλυσαν αἰσθήματα ἀπερίγραπτης ἐσωτερικῆς εὐφορίας. Ἔλαβα λοιπὸν τὸ θάρρος νὰ τοῦ ἐκθέσω τὴν κατάστασή μας, σχετικὰ με τὸ πρόβλημα ὑγείας ποὺ ἀντιμετωπίζαμε, προσδοκῶντας ὅτι με τὸ λόγο του θὰ με ἐνίσχυε πνευματικά. Πρὸς μεγάλη μου ἔκπληξη ὅμως αὐτὸς με διέκοψε λέγοντάς μου πῶς τὰ γνωρίζει ὅλα αὐτὰ ποὺ μᾶς συνέβησαν, μοῦ εἶπε ἐπίσης νὰ μὴν ἀνησυχῶ καὶ ὅτι τώρα ποὺ θὰ πηγαινε τὸ παιδί στὸ Χριστὸ θὰ τελειώσουν ὅλα. Χωρὶς κανένα δισταγμὸ τοῦ ἔδωσα τὸ παιδί καὶ αὐτὸς τὸ ἀγκάλιασε με τὸ δεξί του χέρι, γιατί με τὸ ἄλλο κρατοῦσε τὴν ποιμαντορικὴ ράβδο. Ἀνησύχησα γιὰ μιὰ στιγμὴ μήπως ὁ μικρὸς κλάψει διότι δὲν δέχονταν νὰ τὸν κρατᾶνε ἄγνωστα ἄτομα ἀλλὰ πρὸς μεγάλη μου ἔκπληξη εἶδα τὸ παιδί σὲ μία ἱλαρότητα νὰ χαμογελάει κοιτάζοντας τὸ Μητροπολίτη καὶ αὐτὸς ἀπὸ τὴν πλευρά του ἐπίσης χαμογελοῦσε. Κατόπιν ἐγὼ ἔχοντας σκυμμένο τὸ κεφάλι μου, ἀφοῦ σχεδὸν με τύφλωνε τὸ φῶς, ἔστρεψα τὸ βλέμμα μου πρὸς τὰ δεξιὰ γιατί ἤκουσα μία φωνή. Τότε εἶδα ὅτι πλησίον τῆς Ἀγίας Τράπεζας βρισκόταν ὁ Μητροπολίτης Ναυπάκτου καὶ Ἀγίου Βλασίου κ. κ. Ἱερόθεος, ὁ ὁποῖος ἦταν ἐνδεδυμένος ὡς ἀπλὸς μοναχὸς καὶ ρώτησε τὸν Μητροπολίτη ἐὰν ἤθελε βοήθεια με τὸ παιδί λέγοντάς του «Γέροντα νὰ σᾶς βοηθήσω;» καὶ ἀποκρινόμενος αὐτός τοῦ εἶπε «ἐντάξει πάτερ Ἱερόθεε» ἀνταπαντῶντας του ὁ Μητροπολίτης Ναυπάκτου «νὰ εἶναι εὐλογημένο» καὶ κάνοντάς του ταυτόχρονα ἐλαφρὰ ὑπόκλιση με τὸ κεφάλι. Ὁ Μητροπολίτης Ναυπάκτου τὸν κοιτοῦσε ἀδιάλειπτα με προσήλωση, δέος, θαυμασμὸ καὶ χαμογελῶντας .

Ἀκολούθως, ἐξῆλθα ἀπὸ τὸ ἱερὸ βῆμα, χωρὶς τὸ παιδί καὶ ἐντὸς τοῦ ναοῦ, ἐνῶ προηγουμένως δὲν ὑπῆρχε κανένας, βρίσκονταν ἕνας νέος. Σκέφτηκα λοιπὸν ὅτι θὰ ἦταν κάποιος δόκιμος μοναχὸς καὶ γιὰ αὐτὸ τὸν ρώτησα ποιὸς ἦταν ὁ Μητροπολίτης ποὺ λειτουργοῦσε. Ἐπίσης τοῦ εἶπα ὅτι μοῦ προξένησε ἐντύπωση τὸ γεγονός ὅτι ὁ Ἱερόθεος τὸν διακονοῦσε καὶ τοῦ μιλοῦσε με πολὺ σεβασμὸ σὰν νὰ ἦταν Πατριάρχης. Τότε ἐκεῖνος ὁ νέος χαμογελῶντας μοῦ ἀποκρίθηκε ὅτι δὲν ἦταν Πατριάρχης ἀλλὰ ὁ Καλλίνικος καὶ ἐγὼ τὸν ρώτησα ἀπορημένος «ποιὸς Καλλίνικος;» καὶ εὐθὺς ξύπνησα.

Ξυπνῶντας ἐκεῖνο τὸ πρωὶ τῆς 8ης Αὐγούστου, ἦταν ἡ πρώτη φορά, μετὰ ἀπὸ μῆνες ποὺ ἔνιωθα μιὰ ἀνεξήγητη γαλήνη, εἶχα μιὰ ἀπίστευτη ἐσωτερικὴ εὐφορία καὶ διέθετα τὸ ψυχικὸ σθένος νὰ στηρίξω τὴ σύζυγο καὶ νὰ τῆς δώσω κουράγιο.

Είχε συντελεστεί μιὰ ἀπερίγραφτη μεταβολή στὴν ψυχολογία μου.

Μέχρι ἐκείνη τὴ στιγμή, πέραν ἀπὸ κάποιες ἀγιογραφίες, δὲν εἶχα δεῖ ποτὲ φωτογραφία τοῦ Ἁγίου Καλλινίκου. Ἀναζήτησα ἀμέσως εἰκόνες μέσω τοῦ διαδικτύου γιὰ νὰ διακριθῶς ἐὰν ὁ Μητροπολίτης ποὺ εἶδα στὸν ὕπνο μου ἦταν ὁ Ἅγιος. Μετὰ ἀπὸ ὀλιγόλεπτη ἀναζήτηση εἶδα μιὰ φωτογραφία τοῦ Ἁγίου, μένοντας ἄναυδος καθότι ἦταν ἀπαράλλακτα ὅμοιος μὲ τὸν Μητροπολίτη ποὺ εἶδα στὸν ὕπνο μου.

Ξύπνησα τὴ σύζυγό μου καὶ τὴν προέτρεψα νὰ πᾶμε νὰ προσκυνήσουμε τὰ λείψανα τοῦ Ἁγίου Καλλινίκου διαβεβαιώνοντάς τη ὅτι ὅλα θὰ πᾶνε καλά, χωρὶς ὅμως νὰ τῆς ἐξιστορήσω τὸ ὄνειρο. Ἡ σύζυγός μου συμφώνησε, χωρὶς δεύτερη σκέψη, νὰ ἐκκλησιαστοῦμε στὴ Ναύπακτο, στὸ παρεκκλήσιο τοῦ Ἁγίου, στὸν ἱερὸ Ναὸ τῆς Ἁγίας Παρασκευῆς.

Ἀναπέμποντας ὅλες μας τὶς ἐλπίδες γιὰ τὴν ἴαση τοῦ παιδιοῦ μας στὸν Ἅγιο, προσκυνήσαμε τὰ ἱερὰ λείψανα καὶ πήραμε γιὰ εὐλογία λάδι ἀπὸ τὸ καντήλι του, μὲ τὸ ὁποῖο σταυρώσαμε τὸ παιδί μας.

Ἐκτοτε διαπιστώσαμε νὰ συντελεῖται ἀπὸ τὴν ἡμέρα ἐκείνη, σταδιακά, μιὰ ριζικὴ ἀλλαγὴ στὴν συμπεριφορὰ τοῦ παιδιοῦ ἀφοῦ ἡ ὀρεξή του, ἡ διάθεσή του καὶ γενικὰ ἡ ὅλη κλινικὴ του εἰκόνα, ἄρχισε νὰ βελτιώνεται.

Ἐπειτα ἀπὸ 18 ἡμέρες περίπου, ἐπισκεφθῆκαμε τὸν παιδίατρο προκειμένου νὰ λάβουμε τὰ παραπεμπτικὰ εἰσαγωγῆς στὸ νοσοκομεῖο. Τότε εἶπα στὸν γιατρὸ νὰ ζυγίσουμε τὸν μικρὸ Παναγιώτη, γιὰ νὰ δοῦμε μήπως ἔχει γίνει κάτι μὲ τὸ βάρος του καὶ πρὸς ἐκπληξὴ τοῦ παιδιάτρου ἀλλὰ καὶ δική μας, ὁ μικρὸς εἶχε πάρει σχεδὸν μισὸ κιλό, γεγονὸς ποὺ ἔκανε τὸν γιατρὸ νὰ ἀπορεῖ λέγοντας χαρακτηριστικά: «αὐτὸ εἶναι ἀνεξήγητο, δὲν ἔχω λόγια, ἓνα παιδί ποὺ δὲν ἔπαιρνε τόσους μῆνες βάρος, νόσησε μάλιστα μὲ Covid, σὲ τόσο μικρὸ χρονικὸ διάστημα νὰ ἔχει πάρει αὐτὸ τὸ βάρος».

Μετὰ ἀπὸ αὐτὴ τὴν ἀνέλπιστη ἐξέλιξη ὁ παιδίατρος μᾶς εἶπε ὅτι ἐνῶ μᾶς εἶχε ἐτοιμάσει γιὰ εἰσαγωγὴ στὸ νοσοκομεῖο, νὰ περιμένουμε γύρω στὶς 15 μέρες ὥστε νὰ γίνει ἐπανεκτίμηση τῆς κατάστασης. Ὄντως ἔπειτα ἀπὸ 15 ἡμέρες, ποὺ ἐπισκεφθῆκαμε ξανὰ τὸν παιδίατρο, ὁ μικρὸς Παναγιώτης εἶχε πάρει ἄλλα 300 γραμμάρια περίπου καὶ παράλληλα οἱ αἱματολογικὲς ἐξετάσεις ποὺ ἔκανε ἦταν πολὺ καλές.

Ἡ σύζυγός μου, μετὰ ἀπὸ ὅλα αὐτὰ τὰ θαυμαστὰ ποὺ ἔγιναν, μὲ ρώτησε τὶ μοῦ συνέβη ἐκεῖνο τὸ πρωινὸ τοῦ Αὐγούστου, ὅταν τὴ διαβεβαίωσα ὅτι ὅλα θὰ πᾶνε καλά μὲ τὴν υἰεῖα τοῦ παιδιοῦ. Ἀποροῦσε πῶς ἤμουν τόσο σίγουρος ὅτι ὁ

Παναγιώτης θα γίνονταν καλά και τότε λοιπόν της εξιστόρησα τί είχε γίνει. Ή σύζυγός μου ξνίωσε συγκλονισμένη από το θαῦμα και αποφασίσαμε από κοινού, προς ένδειξη ελάχιστης εύγνωμοσύνης στον Άγιο Καλλίνικο, για αυτά που βιώσαμε, να δώσουμε στο τρίτο παιδί, που περιμένουμε το όνομα του Αγίου.

Ωστόσο όμως, ή όλη κατάσταση που πέρασε το παιδί απαιτούσε καρδιολογικό έλεγχο δοθέντος ότι τα μωρά που δεν προσλαμβάνουν έπαρκές βάρος ένδεχομένως να έμφανίζουν κάποιο καρδιολογικό πρόβλημα. Συνεχίσαμε να προσευχόμαστε στον Άγιο Καλλίνικο έχοντας πίστη και βεβαιότητα πλέον ότι θα πᾶνε όλα καλά και με αυτή την εξέταση. Πράγματι έπειτα από ένδελεχῆ καρδιολογικό έλεγχο που υπεβλήθη ό μικρός Παναγιώτης, προς μεγάλη μας ανάκούφιση, άκούσαμε από τον παιδοκαρδιολόγο να μάς λέει ότι ό μικρός έχει απόλυτα φυσιολογική καρδιακή λειτουργία και ότι δέ έχει να παρατηρήσει το ότιδήποτε.

Έκτοτε, ό μικρός μας Παναγιώτης χαίρει άκρας υγείας, έχει μπεῖ κανονικά μέσα στις καμπύλες πρόσληψης βάρους και είναι γενικά ένα υγιές, ζωηρό και φυσιολογικό παιδί.

Εμεῖς έκτοτε ως γονεῖς δοξολογοῦμε καθημερινά τον Θεό και τον Άγιο Καλλίνικο που μεσίτευσε για την υγεία του παιδιοῦ μας.

Για όποιαδήποτε διευκρίνιση είμαστε στη διάθεσή σας

Με σεβασμό και εκτίμηση»

(....)